

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3304/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Јасминке Станојевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 457/20 од 24.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 457/20 од 24.01.2020. године, у делу става првог изреке којим је одбијена жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 22849/18 од 17.10.2019. године у ставу другом и ставу четвртом изреке, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 457/20 од 24.01.2020. године, у делу става првог изреке којим је одбијена жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 22849/18 од 17.10.2019. године у ставу другом и ставу четвртом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22849/18 од 17.10.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да исплати тужилци на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од 01.03.2013. године до 06.11.2017. године појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле преко досуђеног до траженог износа, за период од 01.03.2013. године до 06.11.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужилци трошкове парничног поступка у износу од 210.880,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев за исплату камате на трошкове парничног поступка за период од пресуђења до извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 457/20 од 24.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике између пензије на коју је тужиле имала право у периоду од 01.03.2013. године до 06.11.2017. године и посебне пензије коју је тужиле примила у том периоду. О овом праву тужиле судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно наведеном, произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.04.2016. године, а преиначена 29.11.2017. године. Побијана другостепена пресуда донета је 14.01.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 1.375.327,25 динара, што на дан преиначења тужбе износи 11.490,71 евро (1 евро = 119,6904 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене која се односи на одбијајући део главног дуга недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Ревизијом тужиоца побија се и другостепено решење којим је потврђено решење о трошковима поступка у делу који се односи на законску затезну камату на трошкове. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена и против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5 ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић